

kunne opnaa i alt Fald det samme som af Høsten 1918—19, og den Pris, som i Aar efter Sukkerlovens Regler vil opnaas for Sukkeret, ligger noget højere end 4 Kr. 80 Øre, antagelig mellem 4 Kr. 90 Øre og 4 Kr. 94 Øre pr. Dobbeltcentner. Man mente ikke, at Sukkerroedyrkerne med tilstrækkelig Iver vilde gaa til Sukkerroedyrkning, til Besaaing af Arealerne, hvis de ikke havde Udsigt til at faa i alt Fald det samme Udbytte som i Aar, og man har herunder henvist til, at Aaret sikkert vil bringe forøgede Driftsudgifter; det er blandt andet konstateret, siden Forhandlingerne begyndte, at der vil blive paaført Roedyrkerne større Udgifter til Arbejds løn og gennem Anvendelsen af Kunstgødning. Jeg har derfor ment at maatte genoptage Forhandlingerne med Sukkerroedyrkerne og er i Gaar Middags naaet til Enighed med dem, hvad der har givet sig Udtryk i en Udsendelse, som de ærede Medlemmer, der interesserer sig særlig for dette Spørgsmaal, sikkert har set, hvorved der udover den faste Pris af 4 Kr. 80 Øre eller, som der i denne Udsendelse staar, 2 Kr. 40 Øre — altsaa pr. Centner, ikke pr. Dobbeltcentner — stilles dem i Udsigt en Tantième af indtil 10 Øre. Herved vil jo, hvis Tantièmen indvindes, det samlede Beløb naa op til det Beløb, som er indvundet i Aar, 4 Kr. 90 Øre eller 4 Kr. 94 Øre; ja, det vil muligvis kunne naa op til 5 Kr. Disse 10 Øres Tantième vil imidlertid først komme Sukkerroedyrkerne til gode, naar der er en Sukkerproduktion, som tillader Eksport. Det er beregnet, at vi næste Aar til Hjemmeforbruget maa lægge Beslag paa 124 Mill. kg Sukker, idet den eventuelle Forøgelse af Befolkningstallet i det egentlige Danmark vil være taget med i Betragtning. Der maa altsaa være en Sukkerproduktion udover 124 Mill. kg, og dette Overskud af Sukkerproduktionen skal ogsaa give et Overskud ved Eksporten, før Tantièmen kommer til Udbetaling, ja, den skal først komme til Udbetaling, naar Staten har modtaget en Andel i Overskuddet af Sukkereksporten paa 2,6 Mill. Kr. Naar Staten har tjent 2,6 Mill. Kr. paa Sukkereksporten eller ved Salg i Indlandet til Eksportpriser, altsaa udover de 124 Mill. kg, skal Sukkerroedyrkerne og Staten participere med Halvdelen hver i Overskud udover disse 2,6 Mill. Kr., men dog kun indtil det Øjeblik, da Roedyrkerne har faaet 10 Øre, nemlig tilsammen 1,8 Mill. Kr. Staten løber altsaa ingen Risiko ved denne yderligere Tantième, men dens An-

del i Fortjenesten ved Eksporten formindskes med dette Beløb. Hvis det imidlertid er rigtigt, at denne Tantième vil betyde, at der kommer et Produktionsoverskud, som ikke vil komme til Stede, hvis Tantièmen ikke ydes, betyder Tantièmen i dette Tilfælde altsaa ubetinget en Gevinst for Staten.

Jeg bliver nu nødt til at vende tilbage til Sukkerfabrikkerne, thi saa snart Sukkerroedyrkerne havde opnaaet Overenskomst med Staten om dette Forhold, meldte Sukkerfabrikkerne sig og erklærede, at den Overenskomst, som de var villige til at gaa ind paa, var med Møje indenfor Bestyrelsen gennemført paa Basis af den faste Pris for begge Parter. Naar der altsaa nu stillede Sukkerroedyrkerne en Andel i Overskuddet i Udsigt, saa maatte den sluttede Aftale vedrørende Provision optages til Revision. Jeg har overfor Fabrikkerne udtalt, at Spørgsmaalet om Sukkerroedyrkernes Andel i Overskuddet maatte for at faa Betydning for Sukkerroedyrknings afgørelse nu, medens det ikke nu var nødvendigt at træffe Afgørelse af Sukkerfabrikernes Krav om Andel i Overskuddet, idet Spørgsmaalet om Handelsomsætningen og Sukkerfabrikernes og Statens forenede Interesser i denne Handelsomsætning lige saa vel kunde afgøres til Efteraaret. Jeg har imidlertid maattet erkende Rigtigheden af den Betragtning, som Sukkerfabrikkerne har anført, nemlig at naar denne Tantième er stillet i Udsigt for Sukkerroedyrkerne, maa Fabrikernes Krav derigennem være styrket. Imidlertid mener jeg at kunne naa til en Overenskomst med Sukkerfabrikkerne om nogen Forhøjelse af den Provision, som jeg tidligere havde aftalt med dem, saaledes at Spørgsmaalet kan løses paa denne Maade, og herom skal jeg tillade mig at forelægge Finansudvalgene nærmere Oplysninger, naar Sagen maatte naa dertil.

Jeg har ment at maatte gøre saa udførligt Rede for hele denne Sag nu, da det jo vil være indlysende for alle, som kender Sukkerroedyrknings Kaar, at det vil være nødvendigt, at Rigsdagen tager Stilling til denne Sag inden Paaske — hvornaar inden Paaske, ligger jo i Rigsdagens egen Haand; det er muligt, at det vil betyde i Dag, men altsaa i hvert Fald inden Paaske.

Hvad angaar Statens Udgifter ved denne Ordning, træffes der ingen Beslutning herom nu ved dette Forslag, idet Spørgsmaalet om, til hvilken Pris Staten vil sælge sit Sukker af næste Høst, meget